Note la situaţiile financiare separate

pentru exerciţiul financiar încheiat la 31 decembrie 2014

1. Entitatea care raportează

SIF Muntenia S.A. („Societatea") este un organism de plasament colectiv înfiinţat în 1996 care funcţionează în România în conformitate cu prevederile Legii 31/1990 privind societăţile comerciale şi Legii 297/2004 privind piaţa de capital.

Societatea are sediul social în Splaiul Unirii nr. 16, sector 4, Bucureşti, România.

Domeniul principal de activitate al Societăţii este:

- administrarea şi gestionarea portofoliului propriu de valori mobiliare;
- efectuarea de investiţii în valori mobiliare în conformitate cu reglementările în vigoare;
- mobilizarea resurselor financiare disponibile de la persoane fizice şi persoane juridice şi plasarea lor în valori mobiliare.

Societatea funcţionează pe baza unui contract de administrare încheiat cu Societatea de Administrare a Investiţiilor Muntenia – Invest S.A..

Acţiunile Societăţii sunt înscrise la Cota Bursei de Valori Bucureşti, categoria I, cu indicativul SIF 4, începând cu data de 1 noiembrie 1999.

Evidenţa acţiunilor şi acţionarilor este ţinută în condiţiile legii de către S.C. Depozitarul Central S.A. Bucureşti.

Serviciile de depozitare ale activelor sunt asigurate de către BRD – Société Générale S.A. – societate autorizată de către Autoritatea de Supraveghere Financiară.

2. Bazele întocmirii

(a) Declaraţia de conformitate

Situaţiile financiare separate au fost întocmite în conformitate cu Standardele Internaţionale de Raportare Financiară adoptate de Uniunea Europeană („IFRS").

Prezentele situaţii financiare separate au fost întocmite în baza principiului continuităţii activităţii care presupune faptul că Societatea îşi va continua activitatea şi în viitorul previzibil.

Societatea a întocmit prezentele situaţii financiare separate pentru a îndeplini cerinţele Ordinului nr. 116 pentru aprobarea Instrucţiunii nr. 6/2011 privind aplicarea Standardelor Internaţionale de Raportare Financiară adoptate de Uniunea Europeană de către entităţile autorizate, reglementate şi supravegheate de Comisia Naţională a Valorilor Mobiliare, cu modificările şi completările ulterioare.

Conform OUG nr. 93/2012 publicată în Monitorul Oficial al României nr. 874 din 21 decembrie 2012, începând cu data de 30 aprilie 2013, se înfiinţează Autoritatea de Supraveghere Financiară, care preia responsabilităţile Comisiei Naţionale a Valorilor Mobiliare, Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private şi Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

În conformitate cu Regulamentul nr. 1606/2002 al Parlamentului European şi al Consiliului Uniunii Europene din 19 iulie 2002, Societatea va întocmi şi situaţii financiare anuale consolidate în conformitate cu Standardele Internaţionale de Raportare Financiară adoptate de către Uniunea Europeană, pentru exerciţiul financiar încheiat la 31 decembrie 2014. Situaţiile financiare consolidate la 31 decembrie 2013 pot fi consultate pe site-ul Societăţii www.sifmuntenia.ro. Situaţiile financiare consolidate la 31 decembrie 2014 vor fi întocmite, aprobate şi făcute publice până la data de 30 august 2015.

Evidenţele contabile ale Societăţii sunt menţinute în lei, în conformitate cu Reglementările Contabile Româneşti („RCR"). Aceste conturi au fost retratate pentru a reflecta diferenţele existente între conturile conform RCR şi cele conform IFRS. În mod corespunzător, conturile conform RCR

2. Bazele întocmirii (continuare)

(a) Declaraţia de conformitate (continuare)

au fost ajustate, în cazul în care a fost necesar, pentru a armoniza aceste situaţii financiare separate, în toate aspectele semnificative, cu IFRS adoptate de Uniunea Europeană.

Modificările cele mai importante aduse situaţiilor financiare întocmite în conformitate cu RCR pentru a le alinia cerinţelor IFRS adoptate de Uniunea Europeană sunt:

- gruparea mai multor elemente în categorii mai cuprinzătoare;
- ajustări ale elementelor de active, datorii şi capitaluri proprii, în conformitate cu IAS 29 - „Raportarea financiară în economii hiperinflaţioniste" deoarece economia românească a fost o economie hiperinflaţionistă până la 31 decembrie 2003;
- ajustări de valoare justă şi pentru deprecierea valorii activelor financiare, în conformitate cu IAS 39 - „Instrumente financiare: recunoaştere şi evaluare";
- ajustări ale situaţiei profitului sau pierderii şi a altor elemente ale rezultatului global pentru a înregistra veniturile din dividende la momentul declarării şi la valoare brută;
- ajustări pentru recunoaşterea creanţelor şi datoriilor privind impozitul pe profit amânat, în conformitate cu IAS 12 „Impozitul pe profit"; şi
- cerinţele de prezentare în conformitate cu IFRS.

(b) Prezentarea situaţiilor financiare

Situaţiile financiare separate sunt prezentate în conformitate cu cerinţele IAS 1 „Prezentarea situaţiilor financiare". Societatea a adoptat o prezentare bazată pe lichiditate în cadrul situaţiei poziţiei financiare şi o prezentare a veniturilor şi cheltuielilor în funcţie de natura lor în cadrul situaţiei profitului sau pierderii şi a altor elemente ale rezultatului global, considerând că aceste metode de prezentare oferă informaţii care sunt credibile şi mai relevante decât cele care ar fi fost prezentate în baza altor metode permise de IAS 1.

(c) Bazele evaluării

Situaţiile financiare separate sunt întocmite pe baza convenţiei valorii juste pentru activele şi datoriile financiare la valoarea justă prin profit sau pierdere şi activele financiare disponibile în vederea vânzării, cu excepţia acelora pentru care valoarea justă nu poate fi stabilită în mod credibil.

Alte active şi datorii financiare, precum şi activele şi datoriile ne-financiare sunt prezentate la cost amortizat, valoare reevaluată sau cost istoric.

Metodele utilizate pentru evaluarea valorii juste sunt prezentate în Nota 3(e)(iv) şi Nota 5.

(d) Moneda funcţională şi de prezentare

Conducerea Societăţii consideră că moneda funcţională, aşa cum este definită aceasta de IAS 21 „Efectele variaţiei cursului de schimb valutar", este leul românesc (RON sau lei). Situaţiile financiare separate sunt prezentate în lei, rotunjite la cel mai apropiat leu, monedă pe care conducerea Societăţii a ales-o ca monedă de prezentare.

(e) Utilizarea estimărilor şi judecăţilor

Pregătirea situaţiilor financiare separate în conformitate cu IFRS adoptate de Uniunea Europeană presupune utilizarea din partea conducerii a unor estimări, judecăţi şi ipoteze ce afectează aplicarea politicilor contabile precum şi valoarea raportată a activelor, datoriilor, veniturilor şi cheltuielilor. Judecăţile şi ipotezele asociate acestor estimări sunt bazate pe experienţa istorică precum şi pe alţi factori consideraţi rezonabili în contextul acestor estimări. Rezultatele acestor estimări formează baza judecăţilor referitoare la valorile contabile ale activelor şi datoriilor care nu pot fi obţinute din alte surse de informaţii. Rezultatele obţinute pot fi diferite de valorile estimărilor.

Semnat pentru identificare / Initialed for identification
25. IUN. 2015

2. Bazele întocmirii (continuare)

(e) Utilizarea estimărilor şi judecăţilor (continuare)

Judecăţile şi ipotezele ce stau la baza lor sunt revizuite periodic. Revizuirile estimărilor contabile sunt recunoscute în perioada în care estimarea este revizuită, dacă revizuirea afectează doar acea perioadă sau în perioada în care estimarea este revizuită şi perioadele viitoare dacă revizuirea afectează atât perioada curentă cât şi perioadele viitoare.

Judecăţile efectuate de către conducere în aplicarea IFRS care au un efect semnificativ asupra situaţiilor financiare separate precum şi estimările ce implică un risc semnificativ al unei ajustări materiale în cursul anului viitor sunt prezentate în Nota 4 şi Nota 5.

(f) Modificări ale politicilor contabile

Societatea a adoptat următoarele noi standarde şi amendamente la standarde, inclusiv orice modificări de importanţă legate şi de alte standarde, aplicabile începând cu data de 1 ianuarie 2013:
IFRS 13 Evaluarea la valoarea justă
Prezentarea altor elemente ale rezultatului global (amendamente la IAS 1).
Natura si efectele modificarilor sunt explicate mai jos.

IFRS 13 Evaluarea la valoarea justă
In conformitate cu dispoziţiile tranzitorii ale IFRS 13, Societatea a aplicat noua definiţie a valorii juste, aşa cum este prezentată în nota 3(e)(iv) în mod prospectiv. Schimbarea nu are impact semnificativ asupra valorii activelor şi datoriilor Societăţii, dar au fost prezentate informaţii noi în situaţiile financiare separate, care sunt solicitate conform IFRS 13. Aceste noi cerinţe de informaţii nu sunt incluse în informaţiile comparative. Cu toate acestea, în măsura în care prezentările de informaţii au fost solicitate de către alte standarde înainte de data intrării în vigoare a IFRS 13, Societatea a furnizat informaţiile comparative relevante, în conformitate cu aceste standarde.

Amendamente la IAS 1: Prezentarea altor elemente ale rezultatului global
Ca urmare a amendamentelor la IAS 1, Societatea a modificat prezentarea altor elemente ale rezultatului global în profit sau pierdere şi alte elemente ale rezultatului global, în aşa fel încât să prezinte elemente care ar putea fi reclasificate în profit sau pierdere în viitor, separat de cele care nu vor putea fi reclasificate. Informaţia comparativă a fost prezentată pe aceeaşi bază.

Societatea a adoptat următoarele standarde IFRS începând cu data de 1 ianuarie 2014, fără impact semnificativ asupra situaţiilor financiare:
* Amendamente la IAS 32 - Instrumente financiare: Prezentare referitoare la compensarea activelor şi datoriilor financiare;
* Amendamente la IAS 36 - Deprecierea activelor, Prezentarea informaţiilor privind sumele recuperabile pentru activele nefinanciare;
* Amendamente la IFRS 13 - Măsurarea la valoarea justă: amendamentele clarifică faptul că datoriile şi creanţele pe termen scurt care nu au o dobândă ataşată pot fi prezentate în nota de valori juste la valoarea
facturată dacă efectul discountului nu este unul semnificativ.

3. Politici contabile semnificative

Politicile contabile prezentate în continuare au fost aplicate în mod consecvent asupra tuturor perioadelor prezentate în cadrul acestor situaţii financiare separate.

(a) Filialele şi entităţile asociate

Filialele sunt entităţi aflate sub controlul Societăţii. Controlul există atunci când Societatea are puterea de a conduce, în mod direct sau indirect, politicile financiare şi operaţionale ale unei entităţi pentru a obţine beneficii din activitatea acesteia. La momentul evaluării controlului sunt luate în calcul şi drepturile de vot potenţiale sau convertibile care sunt exercitabile la momentul respectiv.

3. Politici contabile semnificative (continuare)

(a) Filialele şi entităţile asociate (continuare)

Entităţile asociate sunt acele societăţi în care Societatea poate exercita o influenţă semnificativă, dar nu şi control asupra politicilor financiare şi operaţionale.

Lista filialelor şi lista entităţilor asociate la datele de 31 decembrie 2014 şi 31 decembrie 2013 sunt prezentate în Nota 25. Societatea a clasificat în aceste situaţii financiare separate participaţiile în filiale şi entităţi asociate ca active financiare disponibile pentru vânzare (în conformitate cu IAS 39 - a se vedea politica contabilă 3e).

(b) Tranzacţii în monedă străină

Operaţiunile exprimate în monedă străină sunt înregistrate în lei la cursul oficial de schimb de la data decontării tranzacţiilor. Activele şi datoriile monetare înregistrate în devize la data întocmirii bilanţului contabil sunt transformate în monedă funcţională la cursul din ziua respectivă.

Câştigurile sau pierderile din decontarea acestora şi din conversia folosind cursul de schimb de la sfârşitul exerciţiului financiar a activelor şi datoriilor monetare denominate în monedă străină sunt recunoscute în profit sau pierdere cu excepţia celor care au fost recunoscute în capitalurile proprii ca urmare a înregistrării în conformitate cu contabilitatea de acoperire a riscurilor.

Diferenţele de conversie asupra elementelor nemonetare cum ar fi participaţiile deţinute la valoare justă prin profit sau pierdere sunt prezentate ca fiind câştiguri sau pierderi din valoarea justă. Diferenţele de conversie asupra elementelor nemonetare, cum ar fi instrumentele financiare clasificate ca fiind disponibile pentru vânzare sunt incluse în rezerva provenind din modificarea valorii juste a acestor instrumente financiare.

Cursurile de schimb ale principalelor monede străine au fost:

Valuta	31 decembrie 2014	31 decembrie 2013	Variaţie
Euro (EUR)	1: LEU 4,4821	1: LEU 4,4847	- 0,06%
Dolar american (USD)	1: LEU 3,6868	1: LEU 3,2551	+ 13,26%

(c) Contabilizarea efectului hiperinflaţiei

În conformitate cu IAS 29, situaţiile financiare ale unei entităţi a cărei monedă funcţională este moneda unei economii hiperinflaţioniste trebuie prezentate în unitatea de măsură curentă la data încheierii bilanţului (elementele nemonetare sunt retratate folosind un indice general al preţurilor de la data achiziţiei sau a contribuţiei).

Conform IAS 29, o economie este considerată ca fiind hiperinflaţionistă dacă, pe lângă alţi factori, rata cumulată a inflaţiei pe o perioadă de trei ani depăşeşte 100%. Scăderea continuă a ratei inflaţiei şi alţi factori legaţi de caracteristicile mediului economic din România indică faptul că economia a cărei monedă funcţională a fost adoptată de către Societate a încetat să mai fie hiperinflaţionistă, cu efect asupra perioadelor financiare începând cu 1 ianuarie 2004. Aşadar, prevederile IAS 29 au fost adoptate în întocmirea situaţiilor financiare separate până la data de 31 decembrie 2003.

Astfel, valorile exprimate în unitatea de măsură curentă la 31 decembrie 2003 sunt tratate ca bază pentru valorile contabile raportate în aceste situaţii financiare separate şi nu reprezintă valori evaluate, cost de înlocuire, sau oricare altă măsurare a valorii curente a activelor sau a preţurilor la care tranzacţiile ar avea loc în acest moment.

În scopul întocmirii situaţiilor financiare separate la 31 decembrie 2014 şi 31 decembrie 2013, Societatea a ajustat următoarele elemente nemonetare pentru a fi exprimate în unitatea de măsură curentă la 31 decembrie 2003: capital social (a se vedea Nota 21) şi active financiare disponibile în vederea vânzării pentru care nu există o piaţă activă. Imobilizările corporale şi necorporale achiziţionate până la 31 decembrie 2003 sunt nesemnificative, amortizate integral drept pentru care nu au fost inflatate.

3. Politici contabile semnificative (continuare)

(d) Numerar şi echivalente de numerar

Numerarul şi echivalentele de numerar includ: numerarul efectiv, conturi curente şi depozite constituite la bănci (inclusiv depozitele blocate şi dobânzile aferente depozitelor bancare).

La întocmirea situaţiei fluxurilor de trezorerie, s-au considerat ca numerar şi echivalente de numerar: numerarul efectiv, conturile curente la bănci, depozitele cu o scadenţă iniţială mai mică de 90 de zile (exclusiv depozitele blocate).

(e) Active şi datorii financiare

(i) Clasificare

Societatea clasifică instrumentele financiare deţinute în următoarele categorii:

Active sau datorii financiare evaluate la valoare justă prin profit sau pierdere

Această categorie include active financiare sau datorii financiare deţinute pentru tranzacţionare şi instrumente financiare clasificate la valoare justă prin profit sau pierdere la momentul recunoaşterii iniţiale. Un activ sau o datorie financiară este clasificat în această categorie dacă a fost achiziţionat în principal cu scop speculativ sau dacă a fost desemnat în această categorie de către conducerea Societăţii.

Investiţii deţinute până la scadenţă

Investiţiile deţinute până la scadenţă reprezintă acele active financiare nederivate cu plăţi fixe sau determinabile şi scadenţă fixă, pe care Societatea are intenţia fermă şi posibilitatea de a le păstra până la scadenţă. Investiţiile deţinute până la scadenţă sunt măsurate la cost amortizat prin metoda dobânzii efective minus pierderi din depreciere.

Credite şi creanţe

Creditele şi creanţele sunt active financiare nederivate cu plăţi fixe sau determinabile care nu sunt cotate pe o piaţă activă, altele decât cele pe care Societatea intenţionează să le vândă imediat sau în viitorul apropiat.

Active financiare disponibile în vederea vânzării

Activele financiare disponibile în vederea vânzării sunt acele active financiare care nu sunt clasificate drept credite şi creanţe, investiţii deţinute până la scadenţă, sau active financiare la valoarea justă prin profit sau pierdere.

(ii) Recunoaştere

Activele şi datoriile sunt recunoscute la data la care Societatea devine parte contractuală la condiţiile respectivului instrument. Activele şi datoriile financiare sunt măsurate la momentul recunoaşterii iniţiale la valoare justă plus costurile de tranzacţionare direct atribuibile, cu excepţia activelor financiare la valoare justă prin profit sau pierdere şi a investiţiilor în acţiuni a căror valoare justă nu a putut fi determinată în mod credibil şi care sunt recunoscute iniţial la cost.

(iii) Compensări

Activele şi datoriile financiare sunt compensate, iar rezultatul net este prezentat în situaţia poziţiei financiare doar atunci când există un drept legal de compensare şi dacă există intenţia decontării lor pe o bază netă sau dacă se intenţionează realizarea activului şi stingerea datoriei în mod simultan.

Veniturile şi cheltuielile sunt prezentate net numai atunci când este permis de standardele contabile, sau pentru profitul şi pierderea rezultate dintr-un grup de tranzacţii similare cum ar fi cele din activitatea de tranzacţionare a Societăţii.

3. Politici contabile semnificative (continuare)

(e) Active şi datorii financiare (continuare)

(iv) Evaluare

Evaluarea la cost amortizat

Costul amortizat al unui activ sau datorii financiare reprezintă valoarea la care activul sau datoria financiară este măsurată după recunoaşterea iniţială, mai puţin plăţile de principal, la care se adaugă sau din care se scade amortizarea cumulată până la momentul respectiv folosind metoda dobânzii efective, mai puţin reducerile aferente pierderilor din depreciere.

Evaluarea la valoarea justă

Începând cu 1 ianuarie 2013 ca urmare a aplicării IFRS 13 "Evaluarea la valoarea justă", valoarea justă reprezintă preţul care ar fi primit la vânzarea unui activ sau plătit pentru stingerea unei datorii în cadrul unei tranzacţii desfăşurate în condiţii normale între participanţii pe piaţa principală, la data evaluării, sau în absenţa pieţei principale, pe cea mai avantajoasă piaţă la care Societatea are acces la acea dată.

Societatea măsoară valoarea justă a unui instrument financiar folosind preţurile cotate pe o piaţă activă pentru acel instrument. Un instrument financiar are o piaţă activă dacă pentru acel instrument sunt disponibile rapid şi în mod regulat preţuri cotate. Societatea măsoară instrumentele cotate pe pieţe active folosind preţul de închidere mid.

În absenţa unei cotaţii de preţ pe o piaţă activă, Societatea foloseşte tehnici de evaluare bazate pe analiza fluxurilor de numerar actualizate, şi alte metode de evaluare folosite în mod obişnuit de participanţii la piaţă, utilizând la maxim informaţiile din piaţă, bazându-se cât mai puţin posibil pe informaţiile specifice companiei. Societatea utilizează tehnici de evaluare care maximizează utilizarea datelor observabile şi minimizează utilizarea datelor neobservabile.

Valoarea rezultată prin folosirea unui model de evaluare se ajustează în funcţie de un număr de factori, întrucât tehnicile de evaluare nu reflectă în mod credibil toţi factorii luaţi în considerare de către participanţii de pe piaţă atunci când încheie o tranzacţie. Ajustările sunt înregistrate astfel încât să reflecte modelele de risc, diferenţele între cotaţiile de vânzare şi de cumpărare, riscurile de lichiditate precum şi alţi factori.

Activele financiare disponibile în vederea vânzării pentru care nu există o piaţă activă şi pentru care nu este posibilă determinarea în mod credibil a unei valori juste sunt evaluate la cost şi sunt testate periodic pentru deprecierea valorii.

Societatea recunoaşte transferurile între nivelurile la valoare justă la sfârşitul perioadei de raportare în care au avut loc.

Semnat pentru identificare / Initialised for identification
25 IUN 2015

3. Politici contabile semnificative (continuare)

(e) Active şi datorii financiare (continuare)

(v) Identificarea şi evaluarea deprecierii de valoare

Active financiare măsurate la cost amortizat

La data încheierii fiecărui exerciţiu financiar, Societatea analizează dacă există vreun indiciu obiectiv potrivit căruia un activ financiar sau un grup de active financiare este depreciat. Un activ financiar sau un grup de active financiare este depreciat dacă şi numai dacă există indicii obiective cu privire la deprecierea apărută ca rezultat al unuia sau mai multor evenimente ce au avut loc după recunoaşterea iniţială a activului ("eveniment generator de pierderi"), iar evenimentul sau evenimentele generatoare de pierdere au un impact asupra fluxurilor de numerar viitoare ale activului financiar sau grupului de active financiare care poate fi estimat în mod credibil.

Dacă există indicii obiective că a avut loc o pierdere din deprecierea activelor financiare măsurate la cost amortizat, atunci pierderea este măsurată ca diferenţă între valoarea contabilă a activului şi valoarea actualizată a fluxurilor viitoare de numerar utilizând rata dobânzii efective a activului financiar la momentul iniţial.

Dacă un activ financiar măsurat la cost amortizat are o rată variabilă a dobânzii, rata de actualizare pentru evaluarea oricărei pierderi din amortizare este rata variabilă curentă a dobânzii, specificată în contract. Valoarea contabilă a activului este diminuată prin folosirea unui cont de ajustare pentru depreciere. Cheltuiala cu deprecierea de valoare se recunoaşte în profit sau pierdere.

Dacă într-o perioadă următoare un eveniment care a avut loc ulterior momentului recunoaşterii deprecierii determină reducerea pierderii din depreciere, pierderea din depreciere recunoscută anterior este reluată prin utilizarea unui cont de ajustare pentru depreciere. Reducerea pierderii din depreciere se recunoaşte în profit sau pierdere.

Active financiare disponibile în vederea vânzării

În cazul activelor financiare disponibile în vederea vânzării, atunci când o scădere în valoarea justă a unui activ financiar disponibil în vederea vânzării a fost recunoscută direct în capitalurile proprii şi există dovezi obiective că activul este depreciat, pierderea cumulată ce a fost recunoscută direct în capitalurile proprii va fi reluată din conturile de capitaluri proprii şi recunoscută în situaţia profitului sau pierderii şi a altor elemente ale rezultatului global chiar dacă activul financiar nu a fost încă derecunoscut.

Valoarea pierderii cumulate care este reluată din elementele de capitaluri proprii în profit sau pierdere va fi diferenţa dintre costul de achiziţie (net de rambursările de principal şi amortizare) şi valoarea justă curentă, minus orice pierdere din deprecierea acelui activ financiar recunoscută anterior în profit sau pierdere.

Pierderile din deprecierea activelor recunoscute în profit sau pierdere aferente unor participaţii clasificate ca fiind disponibile pentru vânzare nu pot fi reluate în profit sau pierdere. Dacă, într-o perioadă ulterioară, valoarea justă a unei participaţii depreciate creşte, creşterea valorii va fi recunoscută direct în alte elemente ale rezultatului global.

Dacă există indicii obiective cu privire la o pierdere din deprecierea unei participaţii nelistate care nu este prezentată la valoare justă deoarece valoarea justă nu poate fi măsurată în mod credibil, sau cu privire la un activ financiar derivat care este legat sau care urmează a fi decontat printr-un astfel de instrument nelistat, valoarea pierderii din depreciere este măsurată ca diferenţa dintre valoarea contabilă a activului financiar şi valoarea actualizată a fluxurilor viitoare de numerar utilizând rata de rentabilitate internă curentă a pieţei pentru un activ financiar similar. Aceste pierderi din depreciere nu sunt reluate în profit sau pierdere.

Semnat pentru identificare
25. IUN. 2015
Initialised for identification

3. Politici contabile semnificative (continuare)

(e) Active şi datorii financiare (continuare)

(v) Identificarea şi evaluarea deprecierii de valoare (continuare)

Pentru a determina dacă un activ este depreciat, Societatea ia în considerare evenimentele generatoare de pierderi relevante, cum ar fi scăderea semnificativă şi pe termen lung a valorii juste sub cost; condiţiile pieţei şi ale domeniului de activitate, în măsura în care acestea influenţează valoarea recuperabilă a activului; condiţiile financiare şi perspectivele pe termen scurt ale emitentului, inclusiv orice evenimente specifice nefavorabile ce pot influenţa operaţiunile desfăşurate de emitent, pierderile recente ale emitentului, raportul calificat al auditorului independent asupra celor mai recente situaţii financiare ale emitentului etc.

Date fiind limitările intrinseci ale metodologiilor aplicate şi incertitudinea semnificativă a evaluării activelor pe pieţele internaţionale şi locale, estimările Societăţii pot fi revizuite semnificativ după data aprobării situaţiilor financiare.

(vi) Derecunoaştere

Societatea derecunoaşte un activ financiar atunci când drepturile de a primi fluxuri de numerar din acel activ financiar expiră, sau atunci când Societatea a transferat drepturile de a primi fluxurile de numerar contractuale aferente acelui activ financiar într-o tranzacţie în care a transferat în mod semnificativ toate riscurile şi beneficiile dreptului de proprietate.

Orice interes în activele financiare transferate reţinut de Societate sau creat pentru Societate este recunoscut separat ca un activ sau datorie.

Societatea derecunoaşte o datorie financiară atunci când s-au încheiat obligaţiile contractuale sau atunci când obligaţiile contractuale sunt anulate sau expiră.

(f) Alte active şi datorii financiare

Alte active şi datorii financiare sunt evaluate la cost amortizat utilizând metoda dobânzii efective, minus orice pierderi din depreciere.

(g) Imobilizări corporale

(i) Recunoaştere şi evaluare

Imobilizările corporale recunoscute ca active sunt evaluate iniţial la cost. Costul unui element de imobilizări corporale este format din preţul de cumpărare, inclusiv taxele nerecuperabile, după deducerea oricăror reduceri de preţ de natură comercială şi oricăror costuri care pot fi atribuite direct aducerii activului la locaţia şi în condiţiile necesare pentru ca acesta să poată fi utilizat în scopul dorit de conducere, cum ar fi: cheltuielile cu angajaţii care rezultă direct din construcţia sau achiziţionarea activului, costurile de amenajare a amplasamentului, costurile iniţiale de livrare şi manipulare, costurile de instalare şi asamblare, onorariile profesionale.

Imobilizările corporale sunt clasificate de către Societate în următoarele clase de active de aceeaşi natură şi cu utilizări similare:

Terenuri;
Construcţii;
Echipamente, instalaţii tehnice şi maşini;
Mijloace de transport;
Mobilier şi alte imobilizări corporale.

Societatea nu deţine terenuri şi construcţii.

Imobilizările corporale sunt evidenţiate la cost, mai puţin amortizarea acumulată şi ajustarea pentru deprecierea valorii (vezi politica contabilă 3 h).

3. Politici contabile semnificative (continuare)

(g) Imobilizări corporale (continuare)

(i) Recunoaştere şi evaluare(continuare)

Cheltuielile cu întreţinerea şi reparaţiile imobilizărilor corporale se înregistrează în profit sau pierdere atunci când apar, iar îmbunătăţirile semnificative aduse imobilizărilor corporale, care cresc valoarea sau durata de viaţă a acestora, sau care măresc semnificativ capacitatea de generare a unor beneficii economice de către acestea, sunt capitalizate.

(ii) Amortizare

Amortizarea este calculată folosindu-se metoda liniară de-a lungul duratei utile de viaţă estimată a activelor, după cum urmează:

Echipamente, instalaţii tehnice şi maşini	3-20 ani
Mijloace de transport	3-6 ani
Mobilier şi alte imobilizări corporale	3-15 ani

Metodele de amortizare, duratele utile de viaţă estimate precum şi valorile reziduale sunt revizuite de către conducerea Societăţii la fiecare dată de raportare.

(iii) Vânzarea/ casarea imobilizărilor corporale

Imobilizările corporale care sunt casate sau vândute sunt eliminate din bilanţ împreună cu amortizarea cumulată corespunzătoare. Orice profit sau pierdere rezultate dintr-o asemenea operaţiune sunt incluse în profitul sau pierderea curentă.

(h) Deprecierea activelor altele decât cele financiare

Valoarea contabilă a activelor Societăţii care nu sunt de natură financiară, altele decât activele de natura impozitelor amânate, sunt revizuite la fiecare dată de raportare pentru a identifica existenţa indiciilor de depreciere. Dacă există asemenea indicii, se estimează valoarea recuperabilă a activelor respective.

O pierdere din depreciere este recunoscută atunci când valoarea contabilă a activului sau a unităţii sale generatoare de numerar depăşeşte valoarea recuperabilă a activului sau a unităţii generatoare de numerar. O unitate generatoare de numerar este cel mai mic grup identificabil care generează numerar în mod independent faţă de alte active şi alte grupuri de active. Pierderile din depreciere se recunosc în situaţia profitului sau pierderii şi a altor elemente ale rezultatului global.

Valoarea recuperabilă a unui activ sau a unei unităţi generatoare de numerar este maximul dintre valoarea de utilizare şi valoarea sa justă mai puţin costurile pentru vânzarea acelui activ sau unităţi. Pentru determinarea valorii de utilizare, fluxurile viitoare de numerar sunt actualizate folosind o rată de actualizare înainte de impozitare care reflectă condiţiile curente de piaţă şi riscurile specifice activului respectiv.

Pierderile din depreciere recunoscute în perioadele precedente sunt evaluate la fiecare dată de raportare pentru a determina dacă s-au diminuat sau nu mai există. Pierderea din depreciere se reia dacă s-a produs o schimbare în estimările folosite pentru a determina valoarea de recuperare. Pierderea din depreciere se reia doar în cazul în care valoarea contabilă a activului nu depăşeşte valoarea contabilă care s-ar fi calculat, netă de amortizare şi depreciere, dacă pierderea din depreciere nu ar fi fost recunoscută.

(i) Capital social

Acţiunile ordinare sunt recunoscute în capitalul social.

Semnat pentru identificare
KPMG
25. IUN. 2015
Initialised for identification

3. Politici contabile semnificative (continuare)

(j) Provizioane pentru riscuri şi cheltuieli

Provizioanele sunt recunoscute în situaţia poziţiei financiare atunci când pentru Societate se naşte o obligaţie legată de un eveniment trecut şi este probabil ca în viitor să fie necesară consumarea unor resurse economice care să stingă această obligaţie şi se poate face o estimare rezonabilă a valorii obligaţiei. Pentru determinarea provizionului, fluxurile viitoare de numerar sunt actualizate folosind o rată de actualizare înainte de impozitare care reflectă condiţiile curente de piaţă şi riscurile specifice datoriei respective.

(k) Venituri din dobânzi şi cheltuieli cu dobânzile

Veniturile şi cheltuielile cu dobânzi sunt recunoscute în profit sau pierdere prin metoda dobânzii efective. Rata dobânzii efective reprezintă rata care actualizează exact plăţile şi încasările în numerar preconizate în viitor pe durata de viaţă aşteptată a activului sau datoriei financiare (sau, acolo unde este cazul, pe o durată mai scurtă) la valoarea contabilă a activului sau datoriei financiare.

(l) Venituri din dividende

Veniturile din dividende sunt recunoscute în profit sau pierdere la data la care este stabilit dreptul de a primi aceste venituri.

În cazul dividendelor primite sub forma acţiunilor ca alternativă la plata în numerar, veniturile din dividende sunt recunoscute la nivelul numerarului ce ar fi fost primit, în corespondenţă cu creşterea participaţiei aferente. Societatea nu înregistrează venituri din dividende aferente acţiunilor primite cu titlu gratuit atunci când acestea sunt distribuite proporţional tuturor acţionarilor.

Veniturile din dividende sunt înregistrate la valoarea brută ce include impozitul pe dividende, care este recunoscut ca şi cheltuială curentă cu impozitul pe profit.

(m) Beneficiile angajaţilor

(i) Beneficii pe termen scurt

Obligaţiile cu beneficiile pe termen scurt acordate angajaţilor nu se actualizează şi sunt recunoscute în situaţia profitului sau pierderii şi a altor elemente ale rezultatului global pe măsură ce serviciul aferent este prestat.

Beneficiile pe termen scurt ale angajaţilor includ salariile, primele şi contribuţiile la asigurările sociale. Beneficiile pe termen scurt ale angajaţilor sunt recunoscute ca şi cheltuială atunci când serviciile sunt prestate. Se recunoaşte un provizion pentru sumele ce se aşteaptă a fi plătite cu titlu de prime în numerar pe termen scurt în condiţiile în care Societatea are în prezent o obligaţie legală sau implicită de a plăti acele sume ca rezultat al serviciilor trecute prestate de către angajaţi şi dacă obligaţia respectivă poate fi estimată în mod credibil.

(ii) Planuri de contribuţii determinate

Societatea efectuează plăţi în numele angajaţilor proprii către sistemul de pensii al statului român, asigurările de sănătate şi fondul de şomaj, în decursul derulării activităţii normale.

Toţi angajaţii Societăţii sunt membri şi de asemenea au obligaţia legală de a contribui (prin intermediul contribuţiilor sociale) la sistemul de pensii al Statului român (un plan de contribuţii determinate al Statului). Toate contribuţiile aferente sunt recunoscute în profitul sau pierderea perioadei atunci când sunt efectuate. Societatea nu are alte obligaţii suplimentare.

3. Politici contabile semnificative (continuare)

(m) Beneficiile angajaţilor (continuare)

(ii) Planuri de contribuţii determinate (continuare)

Societatea nu este angajată în nici un sistem de pensii independent şi, în consecinţă, nu are nici un fel de alte obligaţii în acest sens. Societatea nu este angajată în nici un alt sistem de beneficii post pensionare. Societatea nu are obligaţia de a presta servicii ulterioare foştilor sau actualilor salariaţi.

(iii) Beneficiile pe termen lung ale angajaţilor

Obligaţia netă a Societăţii în ceea ce priveşte beneficiile aferente serviciilor pe termen lung este reprezentată de valoarea beneficiilor viitoare pe care angajaţii le-au câştigat în schimbul serviciilor prestate de către aceştia în perioada curentă şi perioadele anterioare.

Societatea nu are obligaţia acordării către angajaţi de beneficii la data pensionării.

(n) Câştiguri şi pierderi din diferenţe de curs valutar

Tranzacţiile în valută se înregistrează în moneda funcţională (leul), prin convertirea sumei în valută la cursul de schimb oficial comunicat de Banca Naţională a României, valabil la data tranzacţiei. La data bilanţului, elementele monetare exprimate în valută sunt convertite utilizându-se cursul de schimb de închidere.

Câştigurile sau pierderile din decontarea acestora şi din conversia folosind cursul de schimb de la sfârşitul exerciţiului financiar a activelor şi datoriilor monetare denominate în monedă străină sunt recunoscute în situaţia profitului sau pierderii şi a altor elemente ale rezultatului global cu excepţia celor care au fost recunoscute în capitalurile proprii ca urmare a înregistrării în conformitate cu contabilitatea de acoperire a riscurilor. Diferenţele de conversie asupra elementelor de natura participaţiilor deţinute la valoare justă prin profit sau pierdere sunt prezentate ca fiind câştiguri sau pierderi din valoarea justă. Diferenţele de conversie asupra elementelor de natura instrumentelor financiare clasificate ca fiind disponibile pentru vânzare sunt incluse în rezerva provenind din modificarea valorii juste a acestor instrumente financiare.

(o) Impozitul pe profit

Impozitul pe profit aferent exerciţiului cuprinde impozitul curent şi impozitul amânat. Impozitul pe profit curent include impozitul pe veniturile din dividendele recunoscute la valoare brută.

Impozitul pe profit este recunoscut în situaţia profitului sau pierderii şi a altor elemente ale rezultatului global dacă impozitul este aferent elementelor de capital.

Impozitul curent este impozitul de plătit aferent profitului realizat în perioada curentă, determinat în baza procentelor aplicate la data bilanţului şi a tuturor ajustărilor aferente perioadelor precedente.

Impozitul amânat este determinat folosind metoda bilanţului pentru acele diferenţe temporare ce apar între baza fiscală de calcul a impozitului pentru active şi datorii şi valoarea contabilă a acestora folosită pentru raportare în situaţiile financiare separate.

Impozitul amânat nu se recunoaşte pentru următoarele diferenţe temporare: recunoaşterea iniţiala a fondului comercial, recunoaşterea iniţială a activelor şi datoriilor provenite din tranzacţii care nu sunt combinaţii de întreprinderi şi care nu afectează nici profitul contabil nici pe cel fiscal şi diferenţe provenind din investiţii în filiale, cu condiţia ca acestea să nu fie reluate în viitorul apropiat. Impozitul amânat este calculat pe baza procentelor de impozitare care se aşteaptă să fie aplicabile diferenţelor temporare la reluarea acestora, în baza legislaţiei în vigoare la data raportării sau emise la data raportării şi care va intra în vigoare ulterior.

Creanţele şi datoriile cu impozitul amânat sunt compensate numai dacă există dreptul legal de a compensa datoriile şi creanţele curente cu impozitul şi dacă acestea sunt aferente impozitului colectat de aceeaşi autoritate fiscală pentru aceeaşi entitate supusă taxării sau pentru autorităţi

3. Politici contabile semnificative (continuare)

(o) Impozitul pe profit (continuare)

fiscale diferite dar acestea doresc să realizeze decontarea creanţelor şi datoriilor curente cu impozitul utilizând o bază netă sau activele şi datoriile aferente vor fi realizate simultan.

Creanţa privind impozitul amânat este recunoscută numai în măsura în care este probabilă realizarea de profituri viitoare care să poată fi utilizate pentru acoperirea pierderii fiscale. Creanţa este revizuită la încheierea fiecărui exerciţiu financiar şi este diminuată în măsura în care beneficiul fiscal aferent este improbabil să se realizeze.

Impozitele adiţionale care apar din distribuirea de dividende sunt recunoscute la aceeaşi dată cu obligaţia de plată a dividendelor.

Pentru exerciţiul financiar încheiat la 31 decembrie 2014 şi la 31 decembrie 2013, rata impozitului pe profit a fost de 16%. Rata de impozitare aferentă veniturilor din dividende impozabile pentru exerciţiul financiar încheiat la data de 31 decembrie 2014 şi la 31 decembrie 2013 a fost de 16%.

(p) Rezultatul pe acţiune

Societatea prezintă rezultatul pe acţiune de bază şi diluat pentru acţiunile ordinare. Rezultatul pe acţiune de bază se determină prin divizarea profitului sau pierderii atribuibile acţionarilor ordinari ai Societăţii la numărul mediu ponderat de acţiuni ordinare aferente perioadei de raportare. Rezultatul pe acţiune diluat se determină prin ajustarea profitului sau pierderii atribuibile acţionarilor ordinari şi a numărului mediu ponderat de acţiuni ordinare cu efectele de diluare generate de acţiunile ordinare potenţiale.

(q) Dividende

Dividendele sunt tratate ca o distribuire a profitului în perioada în care au fost declarate şi aprobate de către Adunarea Generală a Acţionarilor. Profitul disponibil pentru repartizare este profitul anului înregistrat în situaţiile financiare întocmite în conformitate cu RCR şi este diferit de profitul reflectat în aceste situaţii financiare separate, întocmite în conformitate cu Standardele Internaţionale de Raportare Financiară, din cauza diferenţelor între RCR şi IFRS.

(r) Raportarea pe segmente

Un segment este o componentă distinctă a Societăţii care furnizează anumite produse sau servicii (segment de activitate) sau furnizează produse şi servicii într-un anumit mediu geografic (segment geografic) şi care este supus la riscuri şi beneficii diferite de cele ale celorlalte segmente. La datele de 31 decembrie 2014 şi 31 decembrie 2013, Societatea nu a identificat segmente de activitate sau geografice raportabile semnificative.

(s) Evenimente ulterioare

Evenimentele ulterioare încheierii exerciţiului financiar sunt acele evenimente favorabile şi nefavorabile, care au loc între finalul exerciţiului financiar şi data la care situaţiile financiare sunt autorizate pentru emitere.
Evenimentele ulterioare care furnizează informaţii suplimentare despre poziţia Societăţii la data încheierii exerciţiului financiar (evenimente care necesită ajustări) sunt reflectate în situaţiile financiare.
Evenimentele ulterioare încheierii exerciţiului financiar care nu necesită ajustări sunt evidenţiate în note, atunci când sunt considerate semnificative.

Semnat pentru identificare
KPMG
25. IUN. 2015
Initialed for identification

3. Politici contabile semnificative (continuare)

(t) Standarde şi interpretări noi care nu sunt încă în vigoare

Un număr de standarde noi, amendamente şi interpretări ale standardelor nu sunt încă în vigoare pentru exerciţiul financiar încheiat la 31 decembrie 2014 şi nu au fost aplicate în întocmirea acestor situaţii financiare:

A. Standarde care au fost adoptate de Uniunea Europeană

a) IFRIC 21 – Taxe guvernamentale (data intrării în vigoare: perioade anuale care au ca dată de început 17 iunie 2014 sau ulterior)

Interpretarea oferă detalii suplimentare în ce priveşte data la care o astfel de obligaţie ar trebui reflectată în contabilitate, ca o datorie. În conformitate cu această interpretare, data recunoaşterii obligaţiei ar trebui să fie data efectuării acelei activităţi care generează obligaţia de plată. Datoria ar trebui recunoscută pe măsura efectuării activităţii.

Societatea este în proces de evaluare a posibilelor efecte pe care le-ar putea avea aplicarea IFRIC 21 în situatiile financiare.

b) Modificări anuale ale IFRS (ciclurile 2010-2012 şi 2011-2013, majoritatea aplicabile perioadelor anuale începând cu 1 februarie 2015)

Amendamentele introduc 11 modificări asupra 9 standarde. Mai jos sunt prezentate amendamentele care ar putea avea impact asupra activităţii Societăţii:

- IFRS 8 – Raportarea pe segmente: amendamentele introduc cerinţe de prezentare a judecăţilor efectuate în scopul prezentării agregate a segmentelor de raportare;
- IFRS 13 – Măsurarea la valoare justă: amendamentele clarifică faptul că datoriile şi creanţele pe termen scurt care nu au o dobândă ataşată pot fi prezentate în nota de valori juste – la valoarea facturată, dacă efectul discountului nu este unul semnificativ;
- IAS 16 şi IAS 38 – clarifică modul retratarii amortizării acumulate la momentul reevaluării;
- IAS 24 – extinde definiţia entităţilor afiliate
- IFRS 7 – Prezentarea instrumentelor financiare: amendamentele clarifică implicarea continuă într-un activ transferat.

B. Standarde care nu au fost încă adoptate de Uniunea Europeană

a) IFRS 9 Instrumente Financiare (data intrării în vigoare: perioade anuale ce încep cu data de 1 ianuarie 2018)

Acest standard înlocuieşte prevederile din IAS 39 „Instrumente financiare: recunoaştere şi evaluare" privind clasificarea şi evaluarea activelor financiare, cu excepţia aspectelor referitoare la contabilitatea de acoperire, în privinţa căreia entităţile vor putea alege între a aplica vechile prevederi IAS 39 sau a aplica IFRS 9.

Activele financiare vor fi clasificate utilizându-se una din două metode de evaluare: la cost amortizat şi la valoarea justă. Un activ financiar poate fi evaluat la cost amortizat numai dacă următoarele două condiţii sunt îndeplinite: activele să fie deţinute în cadrul unui model de afaceri al companiei al cărui obiectiv este gestionarea pe bază de randament contractual şi fluxuri de numerar la date specificate conform termenilor contractuali să fie reprezentate doar de principal şi dobândă. Câştigurile sau pierderile ulterioare din modificările de valoare ale activelor măsurate la valoarea justă sunt recunoscute în profit sau pierdere, cu excepţia investiţiilor în instrumente de capital care nu sunt deţinute pentru tranzacţionare, pentru care standardul permite la recunoaşterea iniţială măsurarea la valoarea justă cu recunoaşterea modificărilor de valoare ulterioare în rezultatul global. Modelul pierderii întâmplate din IAS 39 este înlocuit cu modelul pierderii aşteptate. Totodată, cerinţele de prezentare sunt substanţiale.

3. Politici contabile semnificative (continuare)

(t) Standarde şi interpretări noi care nu sunt încă în vigoare (continuare)

B. Standarde care nu au fost încă adoptate de Uniunea Europeană (continuare)

Societatea este în proces de evaluare a posibilelor efecte pe care le-ar putea avea aplicarea IFRS 9 în situaţiile financiare.

b) IFRS 15 – Venituri din contracte cu clienţii (în vigoare pentru perioadele începând la sau după 1 ianuarie 2017)

Standardul emis în 28 mai 2014 înlocuieşte IAS 11, IAS 18, IFRIC 13, IFRIC 15, IFRIC 18 şi SIC – 31. Standardul este aplicabil contractelor cu clienţii, altele decât cele de asigurare, instrumente financiare, leasing. Standardul prescrie un model unic de analiză al contractelor cu clienţii şi două abordări de recunoaştere a veniturilor - la un moment în timp sau pe durata contractului, în funcţie de momentul îndeplinirii obligaţiei conform contractului.

Societatea nu consideră că aceste amendamente vor avea un efect semnificativ asupra situaţiilor financiare separate.

c) Amendamente la IAS 1 (în vigoare pentru perioadele începând la sau după 1 ianuarie 2016)

Definiţia materialităţii a fost modificată pentru a clarifica aplicabilitatea acesteia asupra situaţiilor financiare în ansamblu şi asupra fiecărei cerinţe de prezentare din cadrul unui standard. De asemenea, au fost aduse amendamente în ce priveşte ordinea notelor din situaţiile financiare şi clarificarea faptului că entităţile au flexibilitate în ce priveşte prezentarea politicilor contabile în notele explicative.

Societatea nu consideră că aceste amendamente vor avea un efect semnificativ asupra situaţiilor financiare separate.

d) Amendamente la IAS 16 şi IAS 38 – Clarificarea metodelor acceptabile de depreciere şi amortizare (în vigoare pentru perioadele începând la sau după 1 ianuarie 2016)

Amendamentele interzic amortizarea bazată pe venituri pentru imobilizările corporale şi introduc restricţii asupra aplicabilităţii acestei metode pentru imobilizările necorpoale.

Societatea nu consideră ca aceste amendamente vor avea un efect semnificativ asupra situaţiilor financiare separate întrucât nu aplică amortizarea pe bază de venituri.

e) Amendamente la IAS 27 (în vigoare pentru perioadele începând la sau după 1 ianuarie 2016)

Amendamentele permit unei entităţi să evalueze filialele, asociaţii şi asociaţiile în participaţiune în situaţiile financiare separate utilizând metoda punerii în echivalenţă.

Societatea nu consideră că aceste amendamente vor avea un efect semnificativ asupra situaţiilor financiare separate.

Semnat pentru identificare
KPMG
25. IUN. 2015
Initialised for identification